

La humanitat

Any II : Núm. 323

Barcelona, dimarts, 22 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon: 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

En aquest món, qui no s'aconso- la és perquè no vol

Tots guanyen. Després de la jornada del diumenge, aparentment, tothom està satisfet. Malgrat que molts la processó els va per dintre. Els de la Lliga es mostren entusiasmats pels resultats de les eleccions. Els radicals estan satisfets de l'escrutini. Fins els de la F. A. I. es mostren joiosos. Els diaris derrotistes parlen de l'abstenció del cos electoral. Els altres es queixen de la manca d'abstenció. Tot això ho trobem molt natural. Els vençuts amaguen l'aspror de la desfeta per tal d'aixecar la moral dels seus. Tots els esforços s'encaminen a convèncer-les que l'Esquerra ha sofert una forta sotragada i que ells van endavant.

És clar que tots, abans de les eleccions, deien que tenien el triomf assegurat i que l'Esquerra no treuria ni un diputat per minoria. Els fets s'han entestat en no donar-los-hi la raó. Pel vot dels catalans l'Esquerra tindrà al Parlament majoria absoluta. Alguna cosa s'ha de dir.

Eduard Ortega i Gasset celebrà el triomf de la Catalunya lliure i libe- ra.

El diputat senyor Lluís Companys, ha rebut nombrosos i expressius telegrames i comunicacions felicitant-lo pel triomf esclatant obtingut arreu de Catalunya pels candidats d'Esquerra Republicana.

El diputat i bon amic de Catalunya ha tramès, al senyor Companys el telegrama següent:

"Te expreso mi fervorosa enhorabuena ante el triunfo de la Cataluña libre i liberal.—Eduardo Ortega i Gasset."

EL SENYOR CAMBO NO TE
ESMENA

I diu que en les propes eleccions municipals guanyarà la Lliga

El senyor Cambó ha concedit un interview a Corpus Barga, representant a Espanya de "La Nación", de Buenos Aires.

El senyor Cambó creu que la Lliga ha obtingut un triomf moral i encara material, per sobre del resultat aconseguit per les minories, ja que la lluita ha hagut de subjectar-se a l'actual llei electoral. L'Esquerra ha assolit el quaranta-quatre per cent de la votació, i la Lliga ha assolit el trenta-cinc per cent i el vint-i-u per cent els altres partits. Per tant, el senyor Cambó creu que per la votació obtinguda, proporcionalment, la Lliga hauria hagut de treure més diputats.

Fonamentant-se en això, el líder regionalista fa la profecia que la Lliga triomfarà en les successives eleccions, entre elles les futures municipals.

Remarcà el senyor Cambó que els guanys adquirits ho havien estat en lluita amb un partit detentador del Poder, que disposa dels Ajuntaments, els jutges municipals i les ramificacions de la Generalitat.

Es va oblidar de dir, el senyor Cambó, que mai, ni per casualitat no encerta cap pronòstic.

Ha estat descobert un crim comès fa vint mil anys

Un esquelet, revelador de moltes coses, segons els savis

Nova York. — Uns obrers ocupats en alguns treballs a la carretera de la regió d'Otter-Trail (Minnesota), han donat compte a la policia d'una curiosa troballa.

Es tracta d'un esquelet de dona que presenta senyals evidents d'una horrible ferida, i ple d'estranyes braçalets, collars, i altres adornaments. Aquest esquelet ha estat examinat per diversos metges i homes de ciència els quals han dictaminat que l'esquelet no tenia menys de 20.000 anys.

El món científic, al qual ha estat comunicada la troballa, concedeix una gran importància a aquest descobriment i considera el més sensacional dels que registren els annals nordamericans, sobre antropologia.

Efectivament, davant l'Acadèmia Nacional de Ciències, ha estat operada la reconstitució del crim prehistòric. Els savis creuen que la mort fou deguda a una profunda ferida al cor. L'arma penetrà al pit, i l'esquelet presenta encara els senyals del cop mortal.

Els eminents membres de l'Acadèmia Nord-Americana de Ciències expliquen que l'assassí llançà immediatament el cadàver a un llac. L'època glacial assegurà la conservació de l'esquelet, que es troba des de 200 segles a les arenès del llac que es convertí en el que avui és fèrtil plana d'Otter-Trail.

Els savis creuen que la víctima devia tenir uns 17 anys en el moment d'ésser assassinada.

S'insisteix sobre el fet que la prehistòrica habitant del continent nord-americà acusa, amb el seu nas aixafat i les seves llargues mandíbules, les característiques de la raça mongol, de la qual se suposava que havia descobert Amèrica molt abans que Cristófor Colom.

Les obligades matemàtiques electorals

Als disset mesos d'exercir funcions de govern, l'Esquerra Republicana de Catalunya ha guanyat prop de vint mil vots

Era d'esperar, i ens hauria estranyat molt que no hagués estat així, que els partits vençuts en les eleccions del passat diumenge, barregin números i facin jocs malabars amb les xifres per tal de palesar —tasca difícil— que les seves desfetes poden ésser considerades, amb un xic de bona voluntat, com a victòries morals. Però no és això sol el que mou els enemics de

l'Esquerra Republicana de Catalunya en manipular les dades. Cal també demostrar, sia com sia, que l'Esquerra declina, que va de baixa i que el vèncer-la és qüestió de poques eleccions.

Està clar que davant la realitat dels fets no hi valen argücies ni combinacions. Tant-se-val, però. La qüestió és enredar les coses i atabalar els ingenus.

Duien, "La Veü" i els seus acòlits, plens de joia —una joia del tot forçada— que l'Esquerra ha perdut un gavadal de vots... Parlem-ne. A les eleccions municipals del 12 d'abril, l'Esquerra, partit novell, acabat de construir, sense cap mena d'organització, fill del patriotisme i de l'entusiasme del poble, obtingué 43.279 vots i doblà gairebé els de la Lliga i els dels radicals. Proclamada ja la República, vibrant Catalunya d'entusiasme, moguda les multituds pel foc abrasador del patriotisme, vingueren les eleccions de diputats per a les Constitucions, que se celebraren el 28 de juny de l'any passat, en les quals la vibració popular es traduí en 112.000 vots per a l'Esquerra. Aquesta votació, magnífica, i abrasadora per a l'adversari, ningú que tingué mitjanes experiències polítiques no podia suposar que es repetís a cada nova elecció. Fou filla de l'abrandament unànime de Catalunya. Esquerra Republicana, voltada d'enemics, sofrint el desgast inevitable de disset mesos de govern, ha aconseguit, en les eleccions del passat diumenge, 62.190 vots, votació que mai, excepte les de juny de l'any passat, no ha obtingut a Catalunya cap altre partit polític. Esquerra Republicana de Catalunya ha doblat els vots que ha obtingut la Lliga. Les il·lusions d'aquesta d'atrapar-la són, doncs, bon xic llunyanes de convertir-se en realitat.

Tenim, també, com a fet incontrovertible, que l'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'any i mig d'exercir funcions de govern, ha guanyat dinou

mil vots. No creiem que aquest cas pugui apuntar-lo en el seu històric cap altre partit polític.

Parlem de la Lliga. El seu goig per haver guanyat vots, no volem regatejar-li. Però ha guanyat solament uns quatre mil vots, en moments en què totes les dretes, tots els vells monàrquics, tot el conservadurisme... i totes les velles martingales electorals han estat mobilitades. No creiem que n'hi hagi per estar molt joiosos.

També fan números els radicals. No sabem de què podran servir-los-els. De 29.832 vots que varen obtenir en les eleccions de diputats per al Parlament espanyol, han baixat a 17.669. Han perdut, doncs, 12.163 vots, gairebé la meitat. No cal insistir davant l'abrumadora eloqüència de les xifres.

El Partit Catalanista Republicà no ha perdut vots. Encara n'ha guanyat uns pocs milers. Però la seva votació no significa res en la política catalana, i no ha respost ni de lluny a les fantàsiques esperances que s'havien fet els prohoms de la vella Acció Catalana.

En general, totes les esquerres —menys els radicals— han guanyat vots. N'han guanyat els federals, els del B.O.C. i els comunistes d'Espanya... Sumant els vots obtinguts per tots els partits d'esquerra i comparant-los amb els que han estat favorables a les candidatures de dreta, trobem que han votat a les dretes 40.208 ciutadans, i 105.915, han votat a les esquerres.

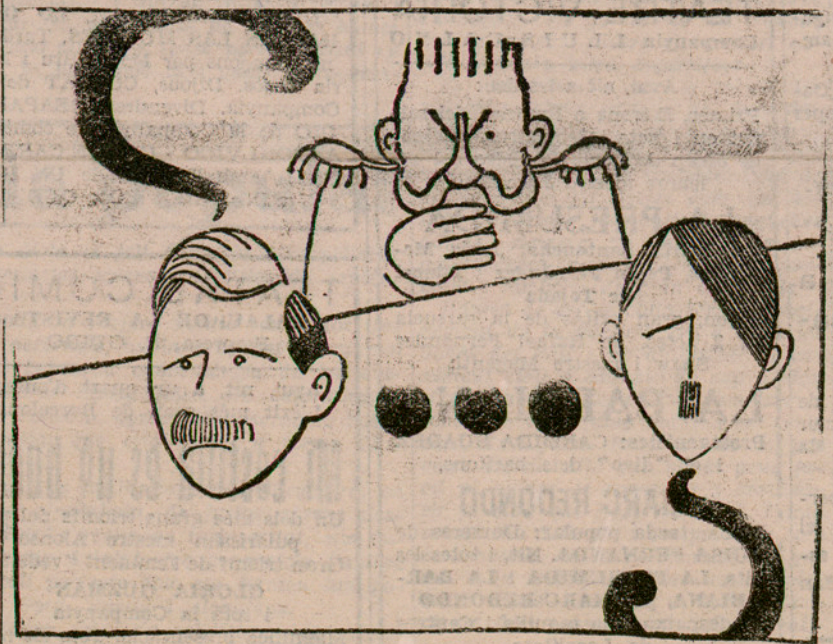
Davant d'això, que no pot discutir-se ni desfigurar-se, voler parlar de pretensions de les dretes a manar, resulta quelcom paradoxal.

Per acabar, cal fer un estudi del contingut de vots emesos en les dretes eleccions i en les del diumenge. El 12 d'abril, votaren 128.697 ciutadans. El 28 de juny, ho feren 205.726. Ara ho han fet 152.541 barcelonins. Una senzilla proporció numèrica pot explicar el que els enemics de l'Esquerra no saben o no volen entendre.

LA CRISI A ALEMANYA

Hitler segueix negociant amb els altres partits per a la formació de Govern

Berlin. — El cap nacional-socialista, Hitler, continuà ahir, diumenge, les seves negociacions amb els partits, sota una forma confidencial. Els primers contactes haguts entre els caps racistes i centristes han fet néixer

cert optimisme en els medis polítics sobre les probabilitats d'èxit d'Hitler.

També ha negociat Hitler amb els caps del partit nacionalista. Als cercles ben informats es posa de relleu que Hitler ha rebut del president del Reich el mandat oficiós de portar a cap les negociacions, les quals tenen especialment la finalitat de trobar un programa de base, més bé que una majoria parlamentària.

El president Hindenburg té la intenció de constituir un Gabinet de concentració nacional, presidit per Hitler, o almenys dirigit per ell, i sembla que no serà possible constituir més que un Gabinet que en darrer terme tingui una majoria parlamentària.

Encara que les primeres gestions hagin despertat algun optimisme, no és aventurat predicir que en precisar-se més les negociacions es trobaran veritables dificultats.

Hitler no tornarà a entrevistar-se amb Hindenburg fins a demà, o potser el dimecres. Després d'aquesta nova entrevista, el president del Reich convocarà tots els caps de partit, que entrarien eventualment en una concentració nacional a una conferència nacional, que se celebraria molt probablement fora de Berlín.

Els resultat definitiu de les eleccions

No se sap res encara, referent al resultat concret de les eleccions celebrades a Barcelona - circumscripció.

De Barcelona - ciutat pot assegurar-se que per minories han sortit els senyors Puig i Cadafalch, Martínez Domingo, Tallada, Valls i Taberner i Ventosa Calvell, tots pertanyents a la candidatura patrocinada per la Lliga Regionalista.

Amb tota seguretat, aquest vespre se sabran els resultats exactes dels escrutinis.

¿Dimiteix el senyor Domingo?

Madrid. — Es parla amb insistència de la dimissió que hom suposa té a punt de presentar el ministre d'Agricultura, senyor Marcel·lí Domingo.

Malgrat la situació difícil en què ha quedat després del seu fracàs a Tarragona, en els cercles polítics es creu que si aquesta dimissió no és presentada, serà degut al desig del senyor Azana de no tenir dificultats en la discussió dels Pressupostos.

Wilkins insisteix

I vol intentar, novament, un viatge submarí al Pol Nord

Londres, 22. — Una correspondència de Nova York, assegura que el famós circumvalador aeri del Pol Nord, Sir Hubert Wilkins, ha anunciat que es proposa intentar novament una expedició submarina al Pol Nord geogràfic.

Wilkins es mostra indiferent davant les crítiques que se li han adreçat pel fracàs de la seva primera expedició submarina a l'Àrtic i segueix convençut de la utilitat del submergible per a la navegació sota els gels polars.

Wilkins creu que mentre no es perfeccionin els avions d'un tipus i característiques semblants a les de l'autogir, el vol sobre el Pol resulta arriscat perquè els avions proveïts de patins no troben l'extensió llisa precisa per a l'atterratge i sobretot per a l'elevació.

En la seva propera expedició intentarà arribar en submarí a un lloc situat a 1.300 quilòmetres al nord-oest de Punta Barrow (Alaska), localitat de l'Oceà Àrtic, pràcticament inaccessible per a tota classe de vaixells.

El submarí que servirà per a la propera expedició serà construït expressament, segons les dades facilitades als tècnics pel propi Wilkins el qual atribueix la major part de les dificultats trobades en el viatge anterior al fet que el submarí utilitzat era antic i malgrat les modificacions introduïdes en el mateix, no era apte per a una empresa d'aquesta magnitud.

Tant en línies, com en instal·lacions, el nou submergible serà molt diferent dels corrents.

El seu principal desig és el de demostrar l'equivocats que estan els homes d'Estat que en el seu just afany d'assegurar la pau mundial han arribat a afirmar que el submarí sols pot utilitzar-se per a fins bèl·lics. Jo — diu — crec tot el contrari, o sigui, que els submergibles poden prestar grans serveis comercials i científics.

Wilkins proposa, entre altres coses, als anglesos, que el port de Churchill, a la Badia d'Hudson (Canadà Septentrional) pot ésser utilitzat durant tot l'any, malgrat que durant tot l'hivern l'estret que posa en comunicació la Badia amb l'Oceà és troba impracticable per a la navegació per la superfície a causa del glaç solidificat.

Quan torni del seu raid al Pol Nord, es proposa Wilkins iniciar els seus treballs de caràcter comercial.

Des de Port Churchill a Anglaterra, directament, existeix una distància inferior en 3.200 quilòmetres a les rutes meridionals que actualment segueixen tots els vaixells. Wilkins creu que es pot organitzar el primer servei regular per mitjà de submarins per a l'exportació de productes agrícoles del Canadà a Anglaterra. Aquest servei podria prestar-se, al seu judici, durant tot l'any en condicions d'absoluta regularitat i seguretat.

Res ha dit Wilkins sobre la data de sortida de l'expedició, però en canvi, ha especificat que en aquesta ocasió portarà a bord del submarí queviures i altres provisions suficients per assegurar una permanència de dotze mesos a les regions polars i el material necessari per a establir en aquelles latituds una moderna estació.